

звѣтъ *домашны животны*. Намѣрватъ се, но само не по нашитѣ страны, и *дивы* овцы, които самы си намѣрватъ храна и ступанинѣ върху си нѣматъ. Тѣзи дивы овцы самы са защищаватъ отъ звѣроветѣ, пазятъ си агнетата и самичкы са отърватъ отъ сѣка бѣда. А домашнытѣ овцы? Вълкъ ли нападне на тѣхъ, тѣ нито са разбѣгватъ; віелица ли ги пристигне на полето, тѣ и не помислятъ да се спасяватъ; но отиватъ слѣдъ вѣтъра додѣ токо замръзватъ.

Отдавна твърдѣ отдавна челѣкътъ забѣлежилъ че сичкытѣ животны пролѣтъ си мѣнуватъ козината. Да остави ли челѣкъ овцата да си хвърли вълната? нѣ; челѣкъ я остригва по-рано, додѣ не е зела тя да си мѣнява вълната. Но не само съ вълната си служи овцата на челѣка; той се ползува и съ месото ѝ и съ лоя ѝ. Въ нѣкои страны на Европа вѣдѣтъ и една особенна *порода* овцы поради тънката имъ вълна; тѣзи порода са зве *мериносы* или испанскы овцы; отъ сѣки мериносъ пада сѣка година около двѣ омы непрана вълна. Въ България быха се завѣдили тѣзи добры овцы най-добрѣ, ако да быхме имъ умѣили.

Дебелопыхытѣ иматъ остра вълна, но затуй у сѣка дебелопыха овца се направва на опашката ѝ около 10—12 омы лой. Защо да не храни челѣкъ овца? За вълната ли ѝ, за лоя ли ѝ, за кожата ли ѝ? А колкото я по-добрѣ хранишь, толкосъ по-много и полза ще сполучишь. На сѣка овца трѣба за едно денонощіе около една ока хубаво сѣно, а колкото е по-нехвелита храната, толкосъ повече трѣба овцата да изѣде отъ нея за да бѣде сыта. А ный давамы лоша храна, която много се изгубва, защото много пѣти я хвърлямы направо въ краката на овцата, а